

Evanghelia zilei de luni: Pentru a ne bucura de apropierea lui Dumnezeu

Comentariu la Evanghelia zilei de luni din a doua săptămână a timpului de peste an: „Vor veni zile în care mirele va fi luat de la ei și atunci, în ziua aceea, vor posti”. Drumul spre sfințenie știe să treacă atât prin belșug, cât și prin strâmtorare, dar întotdeauna cu bucurie, pentru că în orice moment Domnul este aproape de noi.

Evanghelie (Mc 2,18-22)

Discipolii lui Ioan și fariseii posteau.

Au venit și i-au spus: „De ce discipolii lui Ioan și discipolii fariseilor postesc, iar discipolii tăi nu postesc?”

Isus le-a spus: „Pot oare nuntașii să postească atât timp cât mirele este cu ei? Cât timp au mirele cu ei, nu pot să postească. Vor veni însă zile în care mirele va fi luat de la ei și atunci, în ziua aceea, vor posti. Nimeni nu coase un petic dintr-o stofă nouă la o haină veche; altfel, peticul nou trage din haina veche și ruptura devine mai mare. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul va sparge burdufurile și se vor pierde și vinul și burdufurile. Însă vinul nou se pune în burdufuri noi”.

Comentariu la Evanghelie

Postul este un mod de a ne ruga cu trupul: prin „golul” pe care îl experimentăm în dimensiunea noastră organică ne aducem aminte că „golul” cel mai critic este cel al lipsei lui Dumnezeu. Postul – și, în general, tot felul de abținente – este ca un impuls de a-L dori mai intens pe Domnul în viața noastră, pentru ca numai în El să ne stingem setea de plenitudine.

Un post care ne împiedică să ne bucurăm de apropierea lui Dumnezeu nu ar avea sens: aceasta este ceea ce Isus ne face să vedem astăzi în Evanghelie. De aceea ucenicii Săi nu posteau în același fel ca cei ai lui Ioan Botezătorul și ca fariseii: ucenicii lui Isus se bucurau deja de bucuria conviețuirii cu Fiul lui Dumnezeu, în timp ce ceilalți nu L-au descoperit încă.

Un semn al venirii timpurilor mesianice era tocmai abundența: o vedem, de pildă, în vinul delicios de la nunta din Cana sau în marea cantitate de pâini și pești pe care Isus i-a oferit mulțimii. Era bine pentru ucenicii lui Cristos să experimenteze și acea senzație de bine atunci când erau cu El. Este același lucru pe care îl facem noi, creștinii, atunci când celebrăm sărbătorile într-un mod generos, în frumusețea cultului, în bucuria petrecerii și în savoarea mesei.

Dar Domnul adaugă că „Vor veni zile în care mirele va fi luat de la ei și atunci, în ziua aceea, vor posti”. În viața creștină sunt și momente de penitență, de a supune trupul pentru a trezi mai mult dorințele de Dumnezeu. Sfințenia are această bogăție de a trece prin lipsă și prin abundență, dar întotdeauna cu bucurie, pentru că în orice moment Domnul este aproape de noi.

Când ne mortificăm, nu uităm că Cristos a biruit deja și că viața Lui este în noi. De aceea, mortificarea se practică cu flexibilitate: „Sfințenia e mlădioasă ca mușchii bine exersați. Cel ce vrea să devină sfânt se îngrijește ca în timpul în care face un lucru ce-l mortifică, să nu facă, în măsura în care nu Îl ofensează pe Dumnezeu, un alt lucru care să-l coste tot atât și Îi mulțumește lui Dumnezeu pentru această posibilitate (...) Sfințenia nu are rigiditate: ea știe să zâmbească, să cedeze, să aștepte. Ea este vie: plină de viață supranaturală” (Sf. Josemaría Escrivá, *Forja* nr. 156).

Rodolfo Valdés // Photo: Kelsey Knight - Unsplash

---

evanghelia-zilei-de-luni-pentru-a-ne-
bucura-de-apropierea-lui-dumnezeu/
(02.04.2026)